

RefErdő *Áldás, békesség!*

A monorierdői reformátusok hírlevele

II. évfolyam, 1. szám 2014. március

Az Ige körül...

Olvasandó: Máté evangéliuma 15,21-28 Alapige: Római levél 3,19-21

Vannak olyan élethelyzetek, amikor az a keserves kiáltás hagyja el az ember ajkát, hogy „Rajtam még az Isten sem akar segíteni!”. Hány és hány olyan embertársunkról tudhatunk, akik magukon segíteni képtelen voltukban a másik embertől hiába várván a segítséget, az Istenben is csalódva a depresszió lejtőjére tévedtek. Talán te is voltál már így...vagy éppen ma is így érzed? Van olyan problémád az életedben, amelyet úgy gondolsz, senki és semmilyen módon megoldani nem akar, de nem is képes rá? Enyhíthetetlen gyászod, gyógyíthatatlan betegséged, kilátástalan anyagi helyzetted, visszafordíthatatlanul megromlott családi kapcsolataid tanúskodnak arról, hogy hiába hirdetjük a templomban a kegyelmes Istent, lám: rajtam nem akar segíteni! Talán nem is tud... Vagy úgy gondolsz, hogy olyan hibás döntésed, bűnöd van, amit magadnak megbocsájtani nem tudsz és az Istentől sem várhatod el ezt, éppen ezért segítség nélkül kell végigszenvedned a következményeit?

Még akkor is, ha igével naponta élő, hívő keresztyének vagyunk, bizony, sokszor megkísért egy-egy helyzetben a magunkra hagyatottság sötét gondolata. Magunkra hagyatottság emberektől és Istentől egyaránt. Pedig ez a magány az első rossz dolog, amit a Biblia megnevez: „*Nem jó az embernek egyedül lenni*” (1Móz 2,18) Így, a házasság hetének végén különös arról beszélni, hogy igenis, ennek ellenére is van, amikor az ember bajaiban mégis megtapasztalhatja ezt a magányt. Amikor nem tud segíteni a melletted lévő társ vagy nem is akar, s nem segít Isten sem. Segélykiáltásaid süket fülekre találnak földön és mennyben egyaránt...

Az Úr ma arról tanít bennünket, hogy miért is kerülünk ilyen helyzetekbe. Vajon tényleg nem hallgat meg Isten akkor, amikor szenvedünk és elveszítettük minden

reményünket? Vajon örömet leli abban, hogy magunkra hagy bennünket? Nézzük hát meg, mit üzen nekünk ennek a kánaánita asszonynak az esetén keresztül! Azt olvassuk, hogy Jézus visszavonul, mégpedig egy tisztán pogány vidékre. Vajon miért ment oda? Talán azért, hogy elmondhassa nekik, hogy „íme, közéték jöttem, de nem segíthetek rajtatok, mert én csak Izráel fiaihoz küldettem”? Kínozni akarta volna segíteni nem akaró jelenlétével a pogány kánaáni lakosokat? Eléggé ellentétes lenne ez a mézesmadzagot húzó magatartás Isten szeretetével. De ha már ott van és híre ment a vidéken, fel is keresi egy asszony, aki nem fut fölösleges tiszteletköröket, hanem a lényegre térve elmondja, hogy könyörültre és segítségre számít Dávid fiától. Elismeri tehát kánaáni létére, hogy Jézus a megígért Messiás. Életét gonosz lélek teszi élehetlenné. Igen, az ő életét, mert gonosz lélektől gyötört lánya az ő életét is megkeserítette és élehetlenné tette.

Talán ismerős lehet a helyzet. Nem, nem arra kell gondolni, hogy a Biblia ezen tudósítása valami pszichiátriai eset leírása. Gonosz lélek munkálkodhat a te életedben, a családod életében is és biztos, hogy volt már, amikor tetten érhető volt a tevékenysége. A gonosz lélek okoz veszekedéseket, kibékíthetetlen ellentéteket, emberi kapcsolatok széthullását. Sokszor érezzük, hogy lehetetlen helyzetben vagyunk, amiben vagy nekünk, vagy a másíknak kellene változni...de nem megy. Ilyenkor csak egy valami segíthet, s ezt ez az asszony nagyon helyesen ismeri fel. Azt mondja Jézusnak, hogy „könyörülj rajtam!” Milyen érdekes, hogy nem azt mondja, hogy „könyörülj a lányomon”, hanem „rajtam”! Igen, mert a gonosz lélektől gyötört családtag a hozzá legközelebb állók életét teszi tönkre. De benne van ebben az a kérés is, hogy ő maga is könyörültre, azaz bűnbocsánatra szorul. Mert sokszor a másik ember gonoszságának kialakulásában a mi bűnünk is eléggé benne van.

Jézus válasza azonban olyan, amit nem várnánk. Pontosabban: nem is válaszol, elengedi füle mellett a segélykiáltást. Ebben a helyzetben biztosan tudunk azonosulni ezzel az asszonnyal, de amit utána tesz, abban állít Isten elénk követendő példát. Jézus hallgatása nem készíti feladásra, hanem tovább kiált. A tanítványok meg is unják, ezért mondják Jézusnak, hogy „*Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik.*” (Mt 15,23) Az Úr azonban most sem az asszonyhoz szól, hanem a tanítványokhoz, amit nyilván hallhatott ez az asszony is. Eszerint Jézusnak nem feladata, hogy övele foglalkozzon, mert Ő a saját népéhez küldetett. Lesújtó! De az asszony nagyon kitartó, s tovább kérleli Jézust, aki egy példázatot ad elé, amit mi lehet, elsőre meg sem értenénk a gyermekek kenyérééről és a kutyákról, amelyek joggatlanul kapnak meg azt. Szigorúnak, sőt, könyörtelennek és egyáltalán nem kedvesnek tűnik itt az Úr Jézus beszéde.

Miért tette ezt? Azért, hogy megbizonyosodjon az asszony igaz hitéről. Mi az igaz hit? Hitvallásunk, a Heidelbergi Káté 21. kérdés-felelete a következőképpen fogalmazza ezt meg: „*Nemcsak az a bizonyos megismerés, melynél fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az Ő Igéjében számomra kijelentett, hanem egyszersmind*

szívbeli bizonyosság is, hogy Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is örök igazságot és lelet ajándékoz egyedül Fia érdeméért.” Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is segít! Ez a hit azonban nem tekinti Istent kívánságteljesítő automatának. Ez a jogtalanság tudatát felülíró hit. Az a hit, amely tisztában van azzal, hogy az embernek Isten általi jogos büntetése a magány lenne, az a bizonyos „nem jó az embernek egyedül lenni” állapot. Az a magány, amely kizárja Istent és embert egyaránt. Az a hit, amely tisztában van azzal, hogy az, hogy Isten közénk jött, pogányok és istentelenek közé, már önmagában megmagyarázhatatlan. Az a hit, amely tudja, hogy Jézus nem köteles segíteni rajta, mert mi akartunk egy Isten nélküli, magányos világban élni. Az a hit, amely éppen ezért beéri egy morzsával is...

Csodálatos ennek az asszonynak a hite! Leborul Jézus előtt és elismeri, hogy jog szerint semmire nem számíthat, mégis reménykedik. Vajon miért? Egy bibliaóráss testvérünk rendszeresen mondogatta, hogy Isten a mennynek csak a küszöbét engedje neki átlépni. Ő is csak morzsára vágyott, tudva, hogy igazából arra sem méltó. Hogyan érhető és élhető meg hát az ilyen hit? Van értelme az ilyen hitnek?

Egyszer egy ember elment egy falu önkormányzatához segílyt kérni. Bement, de mivel nem ismerték, szóba sem álltak vele először. Ő azonban nem tágított. Miután kiderült, hogy csak ideiglenes lakcíme van az adott faluban, közölték vele, hogy nem kaphat segílyt. A törvények nem engedik. Ő azonban továbbra sem tágított, hanem szálnalmat ébresztő őszinteséggel adta elő nehéz helyzetét egy hivatalnoknak, aki megszánta és saját pénztárcájából adott neki segílyt. Ennek a hivatalnoknak a könyörülete felülírta a közigazgatási törvényt! Valahogy így volt ennél a kánaáni asszonynál is, aki felismerte, hogy törvény szerint neki semmi sem jár (*Úgy van, Uram!*- mondta), hogy neki némának kellene lennie Jézus előtt, de bízott a törvényt felülíró könyörületben, az igazságban, amit mégis megnyerhet. Ő még csak sejtette, hogy kérhet ilyet, mi pedig már tudjuk, mert Jézus meghalt a Golgota kereszttjén azért, hogy bűneid, törvényszegésed büntetésének eltörlése által tagja lehess Isten népének. Bár Isten törvényének tükrébe tekintve nemhogy kérhetnénk, de némának kellene lennünk, Isten szeretetével, amely Krisztusban megjelent, felülírta ezt a törvényt. Azért, hogy aztán Szentlelke által ma, itt megjelenjen, s megjelenjen életedben, otthonodban is immár nem úgy, mint aki nem hozzád küldetett. Azért, hogy jogod lehessen kérni, hogy ne légy kiközösítve Isten segedelme alól! És amikor Isten néma, azt nem azért teszi, mert szenvedtetni akar, hanem azért, hogy ezt a hitet kimunkálja benned! Nagy dolog az ilyen hit, ahogy Jézus is mondta az asszonynak, s az ilyen hitet jutalmazza Isten azzal, hogy meghallgatja és megcselekszi az imádságban kérteket.

Ez az asszony is azért hallgattatott meg, mert Dávid fia érte is meghalt a kereszten. Tudta, hogy nincs joga kérni, MÉGIS kért. Isten tudja, hogy bűnösök vagyunk, MÉGIS szeret minket, s Fiát áldozta értünk. S ha úgy tűnik, hogy néma, Ő MÉGIS meghallgat.

Ez a MÉGIS hozzáállás legyen jellemző életedre! Buzdítson hát Isten Igéje ma téged buzgó és kitartó imádságra! Ha bűneid, gondjaid kilátástalan teherként nyomják válladat és úgy gondoltad, hogy Isten sem hallgat meg, akkor ma ez az üzenet számodra: Ő figyel rád. Ha némának tűnik is, te MÉGIS kérd őt! Mert nem hinned, hanem egyenesen tudnod kell: bár elesett vagy, Isten MÉGIS szeret téged. Bár halálra méltók lennének, Ő MÉGIS nem egy lehulló morzsát, hanem mindent, az örök életet adja. Neked is! Nem hiábavaló hát az Őneki elmondott imádság, s a Benne való igaz hit.

Ámen.

(Elhangzott 2014. február 16-án, Lénárt Tibor által)

Templomot építünk

„Azt is kijelentette neked az ÚR, hogy az ÚR akarja a te házat építeni.”

(2Sám 7,11b)

A fenti mondat Dávidnak szólt Nátán próféta szájából, amikor Dávid elhatározta, hogy templomot épít Isten nevének tiszteletére. A prófétán keresztül Isten fölnyitotta Dávid szemét annak meglátására, hogy ő, akit Isten a juhnyáj mellől a legelőről hívott el és tette népének uralkodójává, nincs abban a helyzetben, hogy Isten számára házat építhessen. Amikor azt hitte Dávid, hogy ő adhat most valamit Istennek, akkor meg kellett értenie, hogy mindene, egész valója Isten ajándéka, éppen ezért ha

valamikor templom épül majd, az sem emberi mű, hanem Isten építménye lesz.

Nátán szava üzenet a számunkra, templomépítésre készülő gyülekezet számára is. Évtizedeken keresztül gondolták úgy a monoriérdői reformátusok, hogy majd valamikor templomot fognak tudni építeni. Most, amikor karnyújtásnyira kerültünk az építkezés megkezdésének pillanatához, meg kell, hogy álljunk mi is, ahogyan Dávid és bele kell, nézzünk az Ige tükrebe! Lássuk meg ebben a tükörben azt, hogy mindazt, amit elért eddig ez a gyülekezet, az Isten kegyelmének gazdagsága és szeretetének ajándékaként lehet csak a miénk. S amikor papíron már látszik a

nyira kerültünk az építkezés megkezdésének pillanatához, meg kell, hogy álljunk mi is, ahogyan Dávid és bele kell, nézzünk az Ige tükrebe! Lássuk meg ebben a tükörben azt, hogy mindazt, amit elért eddig ez a gyülekezet, az Isten kegyelmének gazdagsága és szeretetének ajándékaként lehet csak a miénk. S amikor papíron már látszik a

majdan megépülő templom képe, akkor is jusson eszünkbe, hogy milyen nagy ajándékot készül adni az Úr! ...mert nem mi építjük a templomot, hanem Ő, mi csupán engedelmes eszközök, szerszámok lehetünk az Ő hatalmas kezében. Legyen ez az Ige az építkezés mottója, s legyen az imádság az elsődleges tennivalónk ebben a munkában! Kérjük Istent, hogy indítsa a szíveket adakozásra, segítségre, építse nekünk a házat az Ő neve tiszteletére és dicsőségére! Mert az Ő dicsősége a mi boldogságunkat szolgálja, s a közösség egységét munkálja.

Támogassuk téglajegyek megvásárlásával a templom felépülését!

A Monor-Kistemplomi Református Egyházközség téglajegyeket bocsátott ki azért, hogy ezáltal is segítse megvalósulni sok keresztyén ember több évtizedes imádságos álmát. Az álom valósággá válása immáron elérhető közelségbe került, s reményeink szerint Monorierdőn egy önálló református gyülekezet alakulhat majd és felépülhet egy hitéleti-közösségi épületegyüttes. A tervek elkészültek, s annak megvalósításának első lépcsőjében gyülekezeti ház (melyről képeket lapunk végén láthatnak), majd a távolabbi jövőben pedig templom fog épülni, mely épületek – azon kívül, hogy Isten dicsőségét hirdetik – egy élő közösség tagjainak nyújtanak majd otthont. Ebbe az otthonba várunk majd szeretettel Mindenkit, hogy közösségünk megerősödése egész Monorierdő javát szolgálhassa, s áldássá válhasson annak minden lakója számára!

E cél megvalósulásához elsősorban nem pénzre, hanem hitre van szükség. Hitre, amely bízik abban, hogy sok ember érzi majd többé vagy kevésbé, de saját ügyének azt, hogy lakóhelyén templom épülhessen és így önmaga is hozzájárul lakóhelye megerősödéséhez azáltal, hogy anyagilag is támogatja az építkezést. Szeretettel kínáljuk tehát téglajegyünk megvásárlásának lehetőségét és köszönünk minden egyes forintot, melyet ezúton is kapunk közös célunk megvalósításának segítésére!

A téglajegyek 500, 1000, 5000 és 10000 Ft-os címletekben megvásárolhatóak az alábbi helyeken:

- Dzsupsin Imréné; Monorierdő, Rakéta utca 4.
Tel.: 06 29 419-179, vagy 06 30 625-9984
- Balogné Dobó Hajnalka; Monorierdő, Gyöngyvirág utca 14.
Tel.: 06 30 952 3032
- Gál Melinda; Monorierdő, Tulipán utca 6.
Tel.: 06 30 286-2700
- Lénárt Tibor; Monor, Mező utca 24/a
Tel.: 06 30 994-2539
- Lelkészi hivatal; Monor, Ady Endre út 74.
Tel.: 06 29 414-525

Életképek...

Beszámoló az ökumenikus télbúcsúztatóról

2014.február 22-én, a Fekete István Általános Iskola tornatermében került megrendezésre az ökumenikus farsang. A szervezésben és lebonyolításban a református gyülekezeti tagok teljes odaadással készültek, szeretetvendégséggel várták a résztvevőket. Az előkészületekben segítségünkre voltak az evangélikus és a

katolikus testvérek is. A rendezvény 14 h-kor kezdődött Sente Béla polgármester beszédével, ezután pedig Vladár István tiszteletes úr igével köszöntötte az egybegyűlteket. Ezzel kezdetét vette a farsangi mulatság. A műsort a református gyülekezet tagjai indították Lénárt Tibor teológus-exmisszus, és a gyerekek közreműködésével.”A vidám szív a legjobb orvosság”- hirdették ezt szebbnél szebb jelmezekben, énekszóval. Ezt követően

a katolikus fiatalok adtak elő egy remek country táncot, ami szintén nagy sikert aratott a jelenlévő közönség körében. Református kórus már készülődött a „mennyei partyra”, de előtte még meghallgathattunk egy csodálatos történetet Zakeusról, Turcsik Petra, Takács Zoltán, és Lénárt Tibor előadásában. A műsorszámok után szeretetvendégségre hívtuk a jelenlévőket, ahol mindenki bőségesen választhatott a finomabbnál finomabb süteményekből, szendvicsekből és üdítőkből. Kis pihenés után néptánca

csábította a közönséget egy erre az alkalomra meghívott táncospár és zenekara. Kicsik és nagyok együtt próbálták követni a bemutatott néptánc koreográfiát. Közben lehetett tombolát és zsákbamacskát is vásárolni, a megterített asztalokról pedig folyamatosan csillapíthatta bárki éhségét, szomjúságát. Következett a jelmezes felvonulás három kategóriában. Az óvodásokat, iskolásokat és felnőtteket 3 tagú

zsűri értékelt. A jutalmak osztásánál nem volt elégedetlenség, hiszen senki sem távozott ajándék vagy édesség nélkül. Az eredményhirdetés után kihúzták a nyertes tombola szelvényeket. Hála a rengeteg felajánlásnak, sok szép ajándékot hazavihettek a szerencsés nyertesek. A farsangot közös énekléssel zártuk. Istennek legyen hála mindenkinek csodás kikapcsolódást nyújtott ez a nap, és boldogan vidámsággal teli szívvel térhettünk haza otthonunkba. Köszönetet szeretnénk mondani a támogatóinknak a felajánlásokért, testvéreinknek a készséges munkájukért, a szervezőknek, az evangélikus és katolikus testvéreinknek, és mindenkinek, aki hozzájárult e csodás eseményhez.

Nádházi Beatrix

Istentiszteleti alkalmaink,

melyekre szeretettel hívogatunk mindenkit

Vasárnapi istentisztelet:

reggel 8-órai kezdettel, az Ősz utcában lévő római katolikus kápolnában.

Bibliaóra:

Minden héten, pénteken este 6 órai kezdettel Horváth Lászlóéknál, a Fürdő utca 1/b szám alatt.

Ünnepi istentiszteletek rendje a húsvét-pünkösdi ünnepkörben

2014. április 20., 8:00-kor húsvét vasárnapi úrvacsorás istentisztelet

április 21., 8:00-kor húsvét hétfői úrvacsorás istentisztelet

legátus szolgálattal

május 29., 18:00-kor áldozócsütörtöki istentisztelet

június 8., 8:00-kor pünkösdi vasárnapi úrvacsorás istentisztelet

június 9., 8:00-kor pünkösdi hétfői istentisztelet. 10.00-kor a

monori kistemplomban konfirmandus találkozót tartunk, amely alkalomra a 4-re és 9-re végződő esztendőben konfirmáltakat várjuk szeretettel!

Képek a majdani gyülekezeti házról

Az építkezés első lépcsőjében felépülő gyülekezeti ház már templomként is szolgálhat. Mind külsejében, mind belső terében ennek az igénynek megfelelően lesz kialakítva. Reméljük, hogy ez az épület segíti majd a közösséget annyira megerősödni a benne tartandó istentiszteletek, bibliaórák, ifjúsági alkalmak, családi körök által, hogy a templomot is képes lesz Isten segítségével felépíteni!

Ezekon a képeken a gyülekezeti ház látható, amely addig, amíg a templom is felépülhet majd, isten-

tiszteleti helyként is szolgál. A harangláb is ezt a célt hivatott szolgálni, ez a harang fog majd istentiszteletre hívogatni. Reméljük, hogy Isten ajándékaént a templom is fölépülhet egykor a toronnyal.

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma.

Felelős szerkesztő: Vladár István lelkipásztor (tel.: 29 414-525)

Szerkesztő: Lénárt Tibor exmisszus (tel.: 30 994-2539)

www.monor-kistemplomi-reformatus-egyhazkozseg.parokia.hu/monorierdo